

(המשך מעמוד 23)

חור ברבעם כמזכ"ל או להישמע להגדר חיותיה של גולדה ולהתנצל בפני זרמי. הוא בחר באפשרות השנייה. זרמי הוביל אל משרד ראש-הממשלה, ובנוכחות אנשי שים אמר לו רבין: "היתה כאן אי-הבנה. אני מתנצל בפניך. עשינו לך בשגגה עוול."

טיפוח לאגו. זרמי יצא מהפגישה כשליבו טוב עליו. שוב הוא הכריח את ראש-הממשלה להתנצל ולטפח את האגו שלו. אך עסקני מיפלגת-העבודה מודאגים ביותר. הם יודעים כי כוח-העבודה של זרמי מוגבל ביותר. המזכ"ל סובל מלחץ דם נמוך, ובמשך ימים שלמים הוא מרוי תק למיטתו ואינו מתפקד.

המפקד הכושל חזר ועלה שוב על הרשימות שממנו הוא כימטט ירד, וגורל ועידת מיפלגת-העבודה נתון בסימן-שאלה גדול.

דרכי חיים

השפעת הוויסקי

על הראש המצ

מה קרה לטייס

כאשר עבר את

ביקורת הרכונים בניו-יורק?

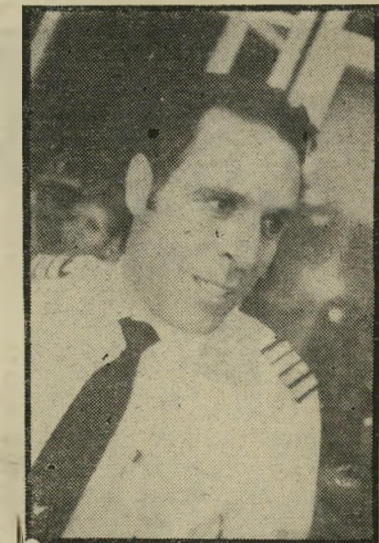
כמו כל קברניט של אל על, אורי ברי לב הוא מלך במטוסו. אך על חבריו אינו פופולרי ביותר.

אייפופולריות זו גברה לאחרונה, כאשר השמיע ברילב ברדיו סיפור-גבורה על נסיון יונה של לילה האלד לחטוף את המטוס שלו בשעתו. גיבור הסיפור היה אורי ברילב.

אלא שיש אנשים בחברה הזוכרים מה קרה אז, ונראה כי זיכרונם טוב מוזכר רוננו של הקברניט. הם זוכרים, למשל, שאורי ברילב הפך את התקנות והכניס את אחד מאנשי-הביטחון לתא-הטייסים — בדיוק לפני נסיון-החטיפה. על עבירה חמורה זו קורקע לתקופה מסויימת. לדבר רי הלשונות הרעות של חבריו, השאיר את הנחיתה לטייס השני, מפאת ההתייגשות.

הילד ושמואל

הילדים נחו הלשונות

טייס ברילב

ליילה האלד היתה חסרה

הרעות — עד שמצאו מנוח חדש. עתה הן פועלות שוב במלוא המרץ.

ברילב טס לניו-יורק, יחד עם קברניט שני, טום ג'ונס. השניים נסעו DEAD HEAD ("ראש מת") — כלרמר, הם לא היו בתפקיד, אלא טסו כשנסעים כדי לקבל מטוסים בניו-יורק. כשטסים דידה, לובשים הטייסים בדרך כלל בגדים אורחיים, וכך עשו השניים. כל נהג יודע שנועים לנסוע כאשר מי-שהו אחר נוהג ודואג. גם לברילב היה

(המשך בעמוד 36)

האלוהים של טרי

(המשך מעמוד 33)

היטב לחוגים הדתיים בלונדון. מישפחתו של בנו ג'וז' עלתה לישראל מיספר הודשים אחרי פטירת האב, כשטרי היתה בת 17. עוד בלונדון היתה הצעירה הבלונית דית היפהפיה שייכת להוגי המבליים-הסור ערים של הנוער הלונדוני.

באחה הפעמים שבהן יצאה לפיקניק על סוסים עם קבוצת ידידים, נפלה טרי מי הסוס ונחבלה בעינה. מאז אין היא רואה כלל בעיני אחת. העיוורון בעיני אחת אינו ניכר עליה חיצונית, ורק מעטים מידדיה יודעים על כך. אך משילטונות זה"ל היא לא הצליחה להסתיר זאת. כאשר היא הלכה לבדיקות במרכז הגיוס גילו זאת הרופאים ושיחררו אותה משירות.

מאז הייה טרי כולה בעולם הווה. היא משתדלת שלא לגרום להתנגשויות חריפות מדי עם הוריה. למרות שיש לה דירה בירושלים, מקפידה טרי לישון, חוץ מאשר במיקרים מיוחדים, רק בדירת ההורים ולבלות איתם את יום השבת. גם המחזרים רים הרבים הם בעייה לגבי טרי. היא מנסה להקפיד ולבחור מביניהם רק את הדתיים. כשהיא מסבירה: "אני מעולם לא אנשא לגוי, גרוש או אפיקורס."

האהבה הגדולה שלה היתה בני זמר וג'יטאריסט מהצמד הדתי צמד רעים. אבל טרי היתה פחות מדי דתית לטעמם של הוריה של בני. הוא ניפרד ממנה וגרם לה לשיברון לב. צחוק הגורל הוא שדווקא נכדתו של הארי גודמן, ההרדיהקיצוני, נידחתה על-ידי מישפחת בחיר-ליבה, משום שלא היתה די דתית לטעמם.

יותר יפה

מפנינה גולן

כשהציע מנחם גולן לטרי להשתתף יחד עם פנינה רוזנבלום במערבון אקדח האלוהים, לא ידעה טרי כי לגבי רבים מידדי הוריה הדתיים, היא מחליפה בזאת את האלוהים שלה. במקום זה של הדתיים היא בוחרת בזה של המערבונים. אולם הסרט נתן דחיפה נוספת לטרי לעבר עולם הדוגמנות. פנינה רוזנבלום גולן, שהופיעה עימה בסרט, היא דוגמנית מיקצועית ושחקנית כמעט מיקצועית. אמרו לי שאני הרבה יותר יפה ועדינה מפנינה, או מדוע שגם אני לא אהיה דוגמנית ושחקנית? שאלה את עצמה טרי אחרי שהסתיים הסרט.

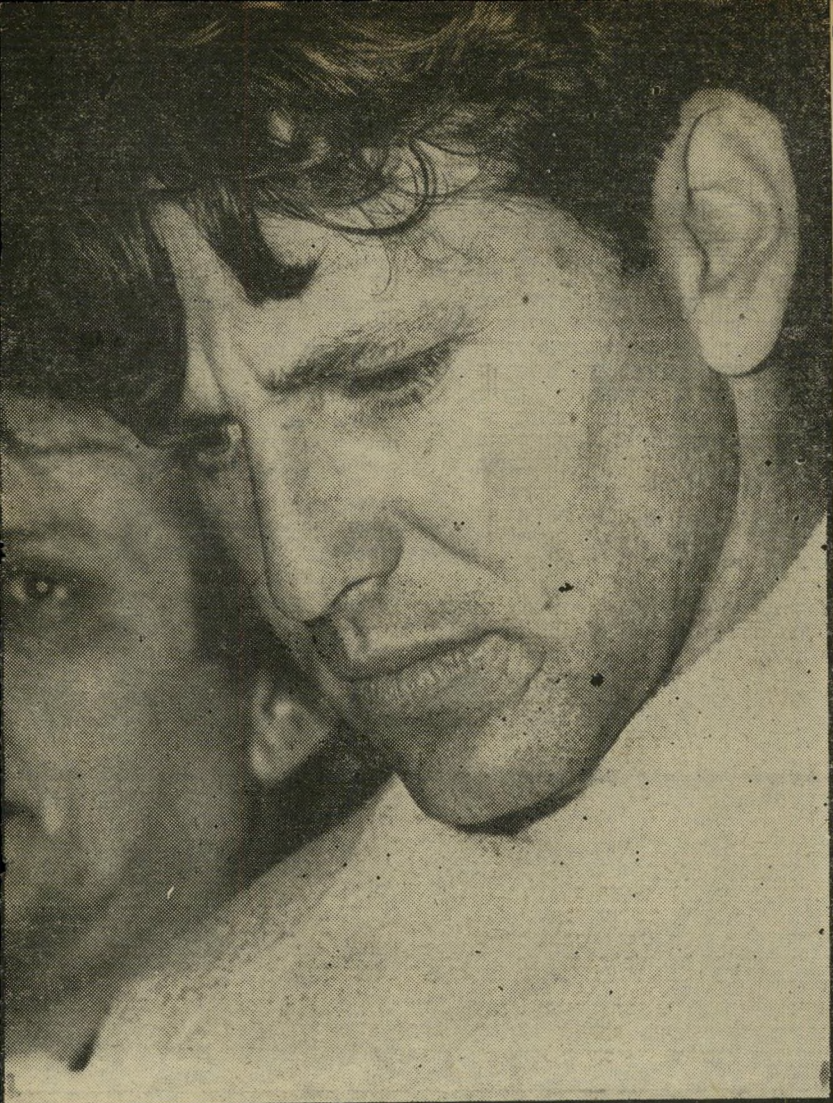
ומאותה תקופה מחלקת טרי את זמנה, כמעט שווה בשווה, בין סלון-היופי שאותו הקימה בדירתה הפרטית בירושלים לבין נסיעות לתל-אביב לשם צילומים ותצוגות. אמנם אין היא יכולה להופיע בתצוגות אופנה, מפני שגופה אינו מתאים לפני המלך אך שלה, אך היא מתאימה מאד לצילומי פירסומת ואופנה.

"אני יודעת שאני מהווה בעייה גם לחוגים הדתיים וגם לחילוניים," מחייכת טרי. "הדתיים לא מבינים כיצד נכדתו של הארי גודמן יכולה להיות בלונדית-חתיכה, ללכת בבקיני, לרקוד, להשתולל, לצאת עם בחורים, להחזיק בדירה פרטית, והחמור מכל — לתת שיעשו ממנה פסל ותמונה. "החילוניים לא מבינים איך בחורה כמירני נוסגרת כאשר מציעים לה לאכול סרטנים במיסעדה מפוארת, או סטייק לבן ביפו. הם גם אינם מבינים מדוע אי-אפשר לצאת איתי לבילויים בליל-שבת או לטיולים עם המכונית בשבת עצמה."

אך טרי מצליחה לשחות בין שני עור למות אלה, תוך שהיא מנצלת את טיבו של כל אחד מהם.

"אני לא חושבת שבחורה דתית צריכה לשבת כל היום בבית. לבחורה דתית מותר לבלות ולהינות מהחיים. אני לא פוגעת בשום חוק דתי ובמסורת הקדור שה שלנו, אבל כפי שאני מבינה את הדת חוקים ואת המסורת, אני שלמה עם עצימי לגמרי."

אבל טרי עצמה מודה שלהיות דתית פירושו להיות מוגבלת, לפחות בכל מה שנוגע לחייה-האבה. "בחורות דתיות בנות גילי, ואני כבר בת 23, נשואות, ויש להן חופשיות ממני בחיים עם בני המין השני. "אני נפלתו בין שני העולמות האלה. והיו לי יותר מדי פעמים שנפגעתי, מאום שלא הייתי די חופשית, די זנותית, מאום צנועה וחסודה מדי. אבל אני עדיין ממינינה. זה יקח עוד הרבה זמן, אבל בסוף אני אמצא את הבחור שאני גם אוהב אותו כמו שחילוניות יודעת האהוב, ושהוא גם יתאים למיגבלות שמטילה עלי המיטגרת הדתית."

סיבוב התעצבה הדרגה

רוב 48 שעות נשמרה הידיעה

המרה בסוד. מה שגרם לכך היה, אולי, העובדה שיתחום התמחותם של שוטרי מיסטרט רמז לה. אינו דווקא שער-יצדק בירושלים, לצבוא הפצוע שנפגע קשות בתאונה שאירעה ביום הראשון השבוע בכביש לטרון, לא לפי מראהו ולא לפי שמו. וכך, לא טרח איש לפרסם הודעה על הפגיעה, או לדווח עליה לעיתונים.

ואולי מוטב היה כך, שכן אחרת, עלול לים היו אלפי מעריצים לעלות לרגל אל בית-החולים שער-יצדק בירושלים, לצבוא על שעריו, לשבש את התנועה שם תוך ציפייה מתוחה ודואגת לידועות על גורלו של הסופר הנערץ עליהם. שם, בחדר היחידה לטיפול-מרץ שבי בית-החולים שער-יצדק, כשהוא מחובר למיכתי-חמצן, לבקבוקי-פלאסמה ולמשגיח פעימות-ליבו, נלחם על חייו הסופר עמוס (מיכאל שלי) עוז.

ביום הראשון השבוע יצא עמוס עז, במכונית הפיאט 124 שלו, מכיוון מוצא-עילית לכיוון קבוצתו, חולדה. עימו בי

מכונית נמצאו שתי בנותיו, פניה וגליה. הן בילו חופשת-קייץ בבית מישפחת ידיים במוצא-עילית, שבמבואות ירושלים, ועתה עמד הסופר הצעיר (37) ויפתה-התור אר החוזרן הביתה, לחולדה.

כשהתקרב, מכיוון ירושלים, לצומת לטרון, קצת לפני מינור השתקנים, הוא האט את מהירות נסיעתו, התקרב לקן הלבן והתכונן לעצור לפני שיפנה להסר תעפות, המובילה לחולדה ומשם לכביש באר-שבע.

השעה היתה שלוש וחצי אחרי-הצהריים. השמש להטה בכל עוזה, כאשר מכיוון תל-אביב הופיעה לפתע מונית אדומה מדגם מרצדס במונית, השייכת לנהג רמלאי, היו שיבעה נוסעים. נהג המרצדס סיים זחיעתה את הסיבוב שבצומת וההל דוהר על כביש ישר, שיש בו סיבובים מסוכנים למדי. לפתע איבד נהגיהמונית את השליטה על ההגה, סטה לעבר המסלול השמאלי, כשי הוא חוצה את הקו הלבן המפריד בין שני המסלולים.

ההתנגשות החזיתית היתה בלתי-נמנעת. המרצדס והפיאט התנגשו זו בזו בעוצמה רבה, שילדותיהן לא עמדו קהן. שתי הי